

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročilna znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročilne se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerno številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

Stane 4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi l. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 7. »Agencia Fabra« hoče vedeti, da so sklenile nekatere vlasti podpirati reklamacijo Španije proti neefektivni blokadi Kube. Admiral Camara prevzame danes više poveljstvo nad brodovjem, organizovanim pri Kadiksu. (Kadiks se zoveta najjužnejša provinca Španije in nje glavno mesto.)

Madrid 7. Kakor javlja oficijelno poročilo s Kube so se dne 30. aprila zopet pričele z vso ostroostjo sovražnosti proti vodju ustašev, Maximo Gomez-u.

Madrid 7. Uradni list objavlja dekret, s katerim se dovoljuje od danes naprej svobodni uvoz pšenice, koruze, ovsu, ječmena, riža in moke.

Washington 7. Vlada je dobila brzojavko iz Hongkonga (angleškega mesta v vzhodni Aziji), da je od Manile došel tjakaj parnik »Mac Culloch«. V treh urah se pričakuje oficijelno poročilo o bitki pri Manili.

New-York 7. V Hongkong došli parnik »Mac Culloch« naznanja, da je bilo španjsko brodovje pri Manili sestavljeno iz 11 ladij in da je uničeno popolnoma. Španjci so imeli 300 mrtvih in 400 ranjenih. Na strani Amerikanov je bilo le 6 ranjenih. Od ameriških ladij pa ni bila poškodovana nobena.

Washington 7. Kontreadmiral Dewey javlja, da je prisilil, da so umolkile vse španjske baterije ter da je on sam dal porezati podvodni brzojav. Zaliv pri Manili, da je popolnoma v njegovi oblasti, mesta pa ne more zasesti, ker mu nedostaja potrebnega vojaštva.

Washington 7. Druga brzojavka generala Deweya javlja, da je isti gospodar vseh utrdb pri Manili. Pri Cavitu je dal izkreati nekoliko svojega moštva, ki so ujeli 256 ranjenih Španjcev. Sedaj mu ne manjka ničesar. Vlada je izdala ukaz, naj se najmejo vse ladje, ki so na razpolago, da prevedejo 40000 mož. Ladje morajo v petih dneh dospeti v Keywest. Iz tega je sklepati, da so Amerikani bistveno premenili svoj strateški načrt za zasedenje Kube. Zajedno je odredeno, da se iz

Chickamanga odpošljejo v Chattanooga velike množine živil. (Chattanooga je glavno mesto v Zjedineni državi Tennessee.)

New-York 7. World javlja iz Tampe, da je došlo tjakaj poročilo, glasom katerih je ameriški major Smith dne 24. aprila stopil na kopno na severnem obrežju Kube z namenom, da sprovede nekoliko časnikašev v tabor vodje ustašev na Kubi. Španjci pa so ga ujeli in obglavili. Kaj se je zgodilo z novinarji, ni znano.

Novi York 8. »World« poroča, da je bilo danes od Puerto Plata čuti močno pokanje iz topov. Misli se, da se je unela pomorska bitka med ameriškim admiralom Sampsonom in španskim brodovjem.

Madrid 8. Ministerski svet je sklenil poslati na Filipine vse moči, kolikor mu jih ostane na razpolago.

Madrid 8. V seji Cortes se grajali republikanci, da se je proglasilo obsedno stanje. Karlist Mella je vskliknil, do so nesrečni tisti narodi, katere po prokletstvu Gospodovem vladajo ženske in otroci. Te besede so izzvale hudih protestov in zbornica je sklenila s 190 glasi proti 19, da je Melli vzeti besedo.

V senatu je predlagal senator Ortiz, naj se generalu Blanco izreče zahvala, ker je svojimi postopanjem zopet povzdignil patrijotški duh med vojaki na Kubi. Ministri so vsprejeli predlagano skrenje carine na živež in so pritrdili, da se prepove izvažanje žita.

Madrid 8. Pred vseučiliščem se je zbralo mnogo dijakov, ki so hoteli demonstrirati, toda policija jih je razpršila.

Iz Bilbao poročajo, da je v tamošnjem okrožju opažati novo gibanje med delavci. Oblasti so odredile vse potrebno, da se vzdrži mir.

Madrid 9. General Bysajes brzojavlja iz Lubuana na Filipini: Po težkem maršu 4 ur sem se polastil mesta Panay, ki je središče ustašev na Kubi. Število ustašev, zbranih tam, je bilo nad 4000. V bitki so poslednji zgubili kakih 400 mož. Španjem je prišlo v roke mnogo orožja. Osvobojenih je bilo nekaj španjskih duhovnikov. Temu

porazu ustašev se pripisuje velika važnost. Od Španjcev je bilo ranjenih: jeden major, jeden podčastnik in 42 vojakov.

Madrid 8. Listi govore, da se skoro pojavi pareijelna ministerska kriza. Iz ministerstva naj bi izstopil minister mornarice. Od drugih strani pa trde, da se kriza razširi na vse ministerstvo.

Slovenskemu narodu.

Ponosni smo Slovenci na prirodne lepote naše domovine. Ponosni smo na svoj jezik, ki sega svojimi divnimi oblikami daleč tja v one čase, ko sta sveta brata Ciril in Metod oznanjala Slovenom veličja božja v domači besedi. Ponosni smo na nepregledno število junakov, ki so umirali za cesarja in domovino na bojnem polju. Ponosni smo na veleume, ki so se proslavili v raznih vednostnih strokah. Ponosni smo na vse tiste moze, ki so omogočili svojim vzornim delovanjem in z uma svetlim mečem, da se sedaj naš narod po pravici lahko prišteva prosvetljenim narodom.

Položi na skudelico svetovne kulturne tehtnice poezije doktorja Francea Prešerna, in nepristranski sodnik mora reči: Slovenski narod je zbog teh poezij vreden drug velikim kulturnim narodom.

Doktor France Prešern — naš slavec, ki si opeval v nedolžnih pesmih ljubezni sladkost in njene bridkosti, — naš Orfej, ki so Te nebesa poslala »otajat Krajna našega sinove, njih in Slovencev vsch okrog rodove z domačmi pesmam«, — naš voditelj, ki si »nam sreca vnel za čast dežele, mej nami potolažil razprtije in spet zedinil rod Slovenščne cele«, — propovednik Slovanstva, oznanjujoči nam, da »največ sveta otrokom sliši Slave«, — prorok naš, ki si kakor Jeremija lil solze domovinske ljubezni radi naše tožne minolosti, videči, kako »na tleh leže Slovenstva stebri stari, ječe pod težkim jarmom sini Slave« ter v duhu gledajoči, kako »vrenema Kranjcem bodo se zjasnile, jim milše zvezde, kakor zdaj sijale«, — doktor France Prešeren,

V Stankovo sree se je jel vračati nov pogum. Kaj, ko bi pogledal na dvorišče? Toda — kaj če zagleda nad kočo tako grozen oblak, kakor pred burjo?... Iii, kaj je tam?... Pomolil je glavo skozi vrata, pogledal in namesto oblaka je zapazil modro nebo: raztrgani oblaki so jadrali nekam proti vzhodu, za griče in lesove. V kolnici sedeči petelin je zalopotal s perutnicami ter zapel in kakor v odgovor se je izza koč prikazalo sonce. Na grmičju, na žitu in travi so se bliščale kapljice rose, kakor jagode steklenih molekov; v temno vežo so prisijali zlati solnčni žarki; v črnih mlakužah se je odbijalo jasno nebo.

Stanka je prevzela detinska radost. Zdirjal je na dvorišče ter jel bresti po največi vodi, veseleči se, da mu izpod nog brizgajo mavrični snopovi svetlobe. Potem zagledavši kos deske, je vrgel isto v kalužo, stopil na njo in si domišljeval z drogom v roki, da jadra,

»Pojdi, Andrejček!... je zaklical bratu.

»Ostani tukaj, dokler ne izpluješ vodo.« je zakričala mati.

(Pride še.)

PODLISTEK.

89

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravske.

»Seveda? V hlevu za konje je voda, v hlevu za krave voda, pa tudi tu v veži je polno vode. Dež že pojenjuje in na zahodu je jasno. Takoj jo je treba izpluti, do ne zbolí živina.«

»A seno?«

»Mokro je, pa se posuši, če Bog dà lepo vreme.«

»Magdalena, zakuri ogenj!«, je zaklicala gospodinja, »Andrejček, vzemi lopato in neške ter izpluj vodo iz veže, a vidva z Ovčarjem pa pojdita k živini. Najdenka naj ostane tu na klopi.«

»Daj ključ od jedilne shrambe«, je rekel Polž, »vzamem lopato.«

Ko jo sonce pogledalo izza oblakov, se je v Polževi hiši že vse gibalo. Na ognjišču je plapolal ogenj, gospodinja, Magdalena in Andrejček so su-

šili vežo, gospodar in hlapec pa sta izlivala vodo iz hleva.

Ob enem se je na drugi strani reke zbrala tolpa Nemcev. Zapazili so, da po Belki plavajo polena ter sklenili jih loviti. Oboroženi z dolgimi drogi, so si zavijali hlače nad kolena ter, brodeči po vodi, se previdno bližali k glavnemu prôdu.

Sorazmerno s pojemanjem burje pomirjal se je tudi Stanko. Ni ga zbadalo več po glavi, ali trgalo po rokah, niti mu gomazelo po koži kakor mravlje. Včasih se mu je še zdelo, da grmi; napenjal je posluh ne, ni grmelo. Le oče in Ovčar, izlivajoča vodo iz hleva, sta tako tolkla z lopatami ob prag.

V veži pa je razgrajal med tem dirindej in trušč; Andrejček, namesto da bi plul vodo, se je vrtel z Magdaleno.

»Ej, Andrejček, pomiri se!«, je klicala mati, »kajti, ako vzamem palico, namlatim te tako, da boš ves otekla.«

Toda Andrejček se je smejal še bolj in iz materinega glasu je bilo moči razbrati, da je vesela, dasiravno se huduje.

stvaritelj našega lepega slovstva, naš veliki, nepreocenljivi pesnik, na Tebe je ponosen naš narod.

To je pokazal, ko ti je l. 1852. postavil na grob kameniti spomenik. To je razodel l. 1872., ko je odičil Tvojo rojstveno hišo s spominsko ploščo. To je osvedočil, ko je proslavil Tvoj spomin z obeliskom, dvigajočim se na obali Blejskega jezera, katerega krasoto si tako vneto opeval. To je pokazal, ko je eno najživahnejših ulic ljubljanskega mesta imenoval Tvojim slavnim imenom. Dvanoletna namera pa, katere uresničenje pričaj vsemu voljnemu svetu, kako se slovenski narod ponša s svojim ljubljencem doktorjem Francetom Prešernom in kako mu je hvaležen, se — žal — dosedaj ni še izvela — namera, da bi se našemu največjemu pesniku postavil dostojen spomenik v slovenskem stolnem mestu, v beli Ljubljani.

Dne 8. februarja prihodnjega leta poteče petdeset let, odkar v zemlji domači njegovo truplo leži. Dne 3. decembra l. 1900. pa mine sto let, odkar se nam je porodil doktor Prešeren na visokem Gorenjskem, v okolici slovenskega raja.

Rojaki, v spomin njegove stoletnice naj se dvigne na enem ljubljanskih javnih trgov bronast spomenik doktorju Francetu Prešernu, dvigne naj se mu v Ljubljani, ki je mati »zemlje slovenske, predrage dežele«, v onem mestu, kjer je naš ljubleni pesnik preživel največji del svojega življenja, kjer je zložil svoje najlepše pesmi.

Slovenski narod, tvoje lepo slovstvo — sad XIX. stoletja — sloni na Prešernu; lepše ne moreš skleniti stoletja svojega narodnega in slovstvenega vstajenja, kakor če z dostojnim spomenikom proslaviš svojega pesnika velikana.

Rojaki, izkažite se radodarne, da se uresniči l. 1900. ta naša plemenita namera!

Slovenke, vašo lepoto je opeval dr. France Prešeren, nabirajte zlasti ve darove za njegov spomenik!

V Ljubljani, dne 7. maja 1898.

Odbor za nabiranje prispevkov za Prešernov spomenik.

Jubilejna razstava.

(Otvorenje.)

Na Dunaju 8. maja 1898.

Včeraj je bila z vso sijajnostjo odprta razstava v proslavo petdesetletnice vladanja našega cesarja. Na to izredno slavnost so prišli vsi na Dunaju bivajoči nadvojvode, ministri, dvorni dostojanstveniki, ves diplomatični korps, sploh vse, kar raprezentuje viške našega javnega, političnega in socialnega življenja. Vse je bilo zbrano v rotundi ter čakalo prihod cesarja, ki je obljubil, da osebno otvori razstavo. Mesto je bilo v zastavah; Ring, Pratterstrasse in glavni drevored v Pratu, koder se je imelo voziti Nj. Veličanstvo na slavnost, kakor tudi hiše v teh ulicah, bile so posebno okrašene. Mestni magistrat je dovolil v to svrhu 100.000 gld. Na tisoče in tisoče ljudstva se je zbralo na tej dolgi poti, da pozdravi vladarja, vozečega se na otvoritev. Veteranska in ognjegasna društva iz vse države so bila zastopana po deputacijah ali pa korporativno z zastavami in godbami ter delala špalir. Bilo jih je do 30.000. Neizmerno število kočij je drdralo na razstavo že od ene poludne z gosti, povabljenji in dostojanstveniki. Že pred dvema je tramvaj prenehal voziti in število kočij je naraslo tako, da so se v štirih vrstah le polagoma premikale proti razstavišču. Četrta na tri bili so na mestu vsi udeleženci otvoritvene slavnosti ali vsaj blizu rotunde. Ring je bil na sredi svoboden in točno ob 1/2 3. uri se je odpeljal cesar s svojim spremstvom z dvora. Na tisoče in tisoče zbrano ljudstva je ob vsej poti do rotunde navdušeno pozdravljalo vladarja; z oken so dame mahale z robei, gospodje pa s klobuki v pozdrav, godbe so svirale cesarsko himno. S kratka: bila je to prirsčena in veličastna ovacija, ki jo je priredila ta ogromna množica svojemu cesarju.

Pri južnem portalu, kamor je dospel cesar točno ob 3. uri, sprejel ga je protektor razstave, nadvojvoda Oton, s predsednikom grofom Dominikom Harteggom, s komercijelnim svetnikom Harpejem in tremi ravnatelji razstave. Na to je bil cesarju predstavljen razstavni odbor. Cesar se je podal na to v prekrasni dvorni paviljon, okrog

katerega je bila zbrana že vsa gori omenjena nebrojna odlična družba. Po kratkem, lepem nagovoru protektorja nadvojvode Otona in presrčnem odgovoru cesarja, proglasilo je Nj. Veličanstvo jubilejno razstavo odprto. Na to je cesar s svojim spremstvom pregledal en del razstave v rotundi, stopil na plano, posetil paviljon dunajskega mesta, v katerem se je mudil dlje časa, kakor tudi nasproti stoječi paviljon humanitarnih in kulturnih zavodov. Po glavni aveniji je šel cesar do vhoda »Uranije« (ki še ni popolnoma gotova), kjer so mu bili predstavljeni voditelji in zasnovatelji te razstave. Cesar je izrazil svoje posebno zadovoljstvo nad tem podjetjem ter pripomnil mej drugim direktorju »Uranije«, dr. dr. Březini: »To je bilo pač posebno zanimivo delo.« »Da, Veličanstvo«, je odgovoril Březina, »lepo in zanimivo delo in nadejamo se, da se nam posreči ohraniti to institucijo kakor trajno izobraževališče naroda.« Sploh je bil cesar dobro razpoložen, neizmerno priljuden in prijazen z vsemi, ki so mu bili predstavljeni ter se je večkrat pohvalno izrazil o razstavi.

Ob 4 3/4 je bila ofeijelna slavnost dovršena in cesar se je povrnil s svojim spremstvom v dvor. Po ulicah, po katerih se je vozilo Njeg. Veličanstvo, je bila še vedno zbrana velika množica, ki je zopet navdušeno pozdravljala povračajočega se vladarja.

O razstavi sami, nje razdelitvi itd. govoriti hočem prihodnjič. Za sedaj bodi omenjeno le, da tudi jubilejna razstava, kakor navadno vse druge po svetu, na dan otvoritve še ni bila gotova in da bode treba še najmanj 14 dni lepega vremena in naporega dela, da bo v resnici gotova. Zadnje dni je deževalo neprestano, ceste na razstavišču so še večinoma neposute in radi blata nerabne. Tudi stavbe niso še gotove; razstavni predmeti v premnogih oddelkih in paviljonih še niso na svojem mestu, itd. Vse kaže, da bode to vrlo zanimiva, lepa in tudi poučna razstava. Ali bode postavljeni si svrhi — podati nam živo sliko kulturnega in gospodarskega razvoja naše države v zadnjih 50 letih — tudi res odgovarjala, je drugo vprašanje. Kaže se, da ne, kajti udeležba razstavljalcev ni toliko, kolikoršna bi morala biti. Dunaj in Nižavstrijsko sta pač dobro zastopana, od ostalih dežela imati pa le Bukovina in Bosna svoje posebne paviljone; druge dežele ne. —

Za zabavo in telesni blagor je na razstavi, kakor se na Dunaju spodobi, dobro poskrbljeno; lakote in žeje obiskovalci ne bodo trpeli; če bodo imeli dovolj drobiža, privoščali si bodo v tem obziru lahko najboljših stvari.

Politični pregled.

K položaju. — Danes so se sešle delegacije na Dunaju; to je nekaka suha doba za nemško obstrukcijo. Te dni je bilo sicer čuti tudi takih nemških glasov, ki so zahtevali, naj Nemci tudi v delegacijah nadaljujejo obstrukcijo. Takih glasov ne smatra niko resnimi. Proti komu bi hoteli in mogli Nemci delati obstrukcijo v delegaciji?! Naravno, da jedino le proti ministru za vnanje stvari in njegovi politiki!! Ta politika pa je njih dete, meso od njihovega mesa, kri od njihove krve: politika trojne zveze, v kateri stopa Nemčija ponosno v sredi, Avstrija pa na strani in dva koraka od zadaj, kakor se spodobi ljudem, ki prepuščajo inicijativo drugim! Naša vnanja politika je torej izključno nemško dete, v katero ni baš zaljubljena velika večina narodov v Avstro-Ogerski! Kako bi mogli Nemci opravičiti obstrukcijo proti tej politiki?! Vse ropotanje o obstrukciji Nemcev v delegaciji ni torej drugega, nego prazno streljanje v strah onim, ki se strašiti dajo. Voditelju dosedanje vnanje politike avstrijske: politike, ki je Nemčiji na ljubo in brez vse potrebe dopustila, da so se zopet nekoliko skakali odnošaji mej nami in Rusijo, ne morejo resno prigovarjati Nemci.

To bi bilo preneiskreno, prehinavsko. Če pa se letos trozvezi ne pojo taki slavonspevi kakor so se lani, na tem gotovo ni kriv grof Goluhowsky, ampak je to zopet krivda one Nemčije, ki je sicer rada v zvezi z nami, ki pa istotako rada za našimi hrbti išče še drugih prijateljev — neredko proti nam. Splošno začudenje je vzbudilo namreč, da nemški cesar Viljem letos, povodom zaključenja državnega zbora nemškega, ni niti z jedno besedo omenjal trozveze!! Gotovo je torej,

da si Nemčija posebnim povdarjanjem zavezništva z Avstro-Ogersko ni hotela zapirati izgleda kam — drugam!! Povsem prav ima torej praška »Politik«, ko pravi: »Kamor-koli se oziramo po Evropi, povsodi imamo boljših prijateljev, nego pa v Nemčiji!« — Kar pa se dostaje Italije, utihnejo menda letos vsi oni, ki nam sicer jako radi govorijo o dobrotah te zveze. Zdi se nam torej, da bodo Nemci morali v delegacijah igrati ulogo braniteljev, ne pa napadalecev. To žili pa bodo drugi ljudje!

Gledé notranjega političkega položaja pa je težko govoriti. Ugiblji človek, če ne vidiš drugega okolo sebe nego temo! Mnogi menijo, da je tudi grof Thun popolnoma zgrbil vsako orijentacijo ter da je bilo prav to glavni vzrok, da so se razprave v zbornici poslancev odložile na nedoločen dan. In je zopet takih, ki je menijo, da je grof Thun najel barona Dipaulija, naj napravi še več konfuzije, daje tako prišel vzrok za odloženje. V nasprotju s tem domnevanjem pa bi bila nastopna brzotjavka, ki jo prinaša današnji »Mattino« z Dunaja in za katero prepuščamo imenovanemu listu vso odgovornost: »Iz avtoritativnega vira vam morem javiti, da je cesar izjavil te dni željo, naj bi katoliška ljudska stranka ostala v zvezi z strankami na desni!«.

Seveda je možno, da to vest širi katoliška ljudska stranka sama iz vzrokov, katere je lahko umeti. V prvo bi jej menda ugajalo, da se kaže v posebni cesarski milosti; v drugo je morda vendar nekoliko v strahu, kaj bi bilo iz nje, ako bi stranke na desni res izvele posledice, kakoršne so v polni meri zaslužili Dipauli in družba se svojim veteranskim postopanjem, in v tretje bi povdarjanjem želje od take strani radi pritisnili na sedanjo večino, da bi ista tudi v bodoče ostala pašnik, na katerem bi se dobro počutili gg. od katoliške ljudske stranke in bi, kadar bi jih baš prišla taka muha, zahajali v vrste k sovražnikom — delat naklepe proti zaveznikom!

Ali pridi, kakor hoče! Saj smo bili tudi dozdaj vedno med onimi, ki so le dajali in ne preemali!!

Jubilejno leto v Avstriji se je pričelo minolo soboto otvorjenjem jubilejne razstave. Otvoritev se je vršila najsijajneje. Razstavo je otvoril cesar osebno. Na nagovor nadvojvode Otona je odgovoril cesar: »Veseli me, da tudi v okvirju te razstave vidim tu združene v skupno sliko pridobitve duševne in materialne kulture — sliko, ki dovoljuje pogled nazaj na neutrudno in uspešno delovanje minolih desetletij, in ki opravičuje nado, da se oni krogi, ki so pozvani na delovanje v naprednem razvoju na kulturnem in gospodarskem polju, lotijo rešenja velikih nalog bodočnosti, zavedajoči se postavljenih si ciljev in v nadobudnem veselju do delovanja. Hvalečnega sreča vsprejemam ta prirejeni mi pojav izkušenih patrijotičkih čustev. Vsikdar bode tudi meni skrb, da bodem izdatno povspesoval vsa ona prizadevanja, katerim se kažejo uspehi na tej razstavi. In sedaj proglašam jubilejno razstavo otvorjeno!«

Ta govor je govoril cesar v cesarskem šatoru. Ko je završil, se je razdelilo zagrinjalo tako, da je občinstvo zazrlo vladarja. Kakor mej vožnjo na razstavo, tako je bil cesar tudi tu predmetom prisrčnih ovacij. Kakova razlika! Tam v parlamentu, kjer sedi evet narodov, da bi se posvetovali in sklepali javni blaginji v prid, tam se vrše in vrste odurni in gnusni prizori, tam se proglašajo načela krutega sovražstva, tam se postavljajo stene med človeka in človeka! Tu pa, kjer modri in skrbni vladar blagoslovlja delo in vspodbuja na važne naloge bodočnosti za razvoj napredka na kulturnem, socialnem in gospodarskem polju — tu se oživljajo sreča, se zgubljajo sence črnega pesemizna in ljudje pozabljajo najbrže tudi, da imamo parlament, ki je zlezel tako nizko, da ne ve več, kaj je njegova dolžnost. O otvoritvi priobčujemo danes obširneje poročilo, došlo nam z Dunaja.

Vojna med Španijo in Združenimi državami. Vojni dogodki med Španijo in Združenimi državami se razvijajo tako leno, da bi kmalo pozabili na to vojno, sosebno sedaj, ko se obupni kliči lačnih želodecev v Italiji razlegajo širom vsega sveta; ko se v krvi ubitih in ranjenih zrealijo obupni odnošaji v bližnjem kraljevstvu.

Španska poročila govorijo le o pripravih za bodoče operacije. Strokovnjaki menijo, da so Španci nastopili jedino še možno pot do uspehov. Hvalijo namreč upravo mornarice, da združuje vse

brodovje za odločilne operacije v kubanskem vodstvu in ob ameriški obali. Iz prav tega vzroka bi grešila Španija, ako bi mislila na maščevanje na Filipinih. Le po koncentraciji vseh moči more Španija še doseči uspehov.

Pa tudi Amerikani nimajo ničesar poročati o svojih vojnih činih. Zato porabljajo sedaj ves čas za prazna bahačenja. Sosebno pa pretirujejo o svoji zmagi pri Manili. Čudno je že to, da je še le včeraj došlo v Hongkong službeno poročilo o bitki pri Manili. Admiral Dewey pa se hvali, da je ves zaliv manilski z vsemi utrdami v njegovih oblasti in celo ekspedicije na kopno so se mu posrečile že. Kako se strinja to? Sedaj se menda godi Amerikancem, kakor tistemu vojaku, ki je ujel sovražnika, a je bil v strašnih stiskah, ker ga ta sovražnik — ni hotel izpustiti. Tudi Amerikani imajo baje v svoji oblasti ves manilski zaliv in vse utrdbe, a vendar se ne upajo ganiti, ker — se boje. Moč Španjcev na kopnem jim menda imponira. Pa saj pravi admiral Dewey sam, da ne more na kopno, ker nima potrebnega vojaštva. In kdo naj verjame amerškemu admiralu, da je bilo v bitki pri Manili na ameriški strani le 6 ranjenih in da ni bila poškodovana nobena ladja?! — In pa tista ekspedicija na kopno pri Manili, na kateri so Amerikani ujeli 256 ranjenih Španjcev. Ta vest je pa res — ameriška. — Pa tudi tam pri Kubi Amerikanci menda noče iti prav tako, kakor so izračunali. Kako naj bi sicer umeli brzjavko iz New-Yorka, da se Amerikani premenili strategijski načrt za zasedenje Kube?!

Najnoveje ameriške vesti govore tudi, da je bilo včeraj čuti kanonado pri S. Domingo, sosednjem otoku Kube (na vzhodno stran); ker pa je ta vest »ameriška«, jo moramo že vsprejeti s primerno rezervo.

Domače vesti.

Umrl je v minoli noči v Miramaru osmošolec Dragotin Rupena. Pokojnik je ljubil svoj rod z vso mladeniško strastjo; njega od žalosti potrti oče nam je pripovedoval danes, kako unet je bil pokojnik, ko je v družbi svojih tovarišev govoril o bodočem njih delu za mili narod svoj. In sedaj je zatisnil svoje oči in mora leči v prerani grob. Hud udarec je to za roditelja, ki sta si — res redek izgled požrtvovalnosti — v svojih siromašnih razmerah tako rekoč trgala izpred-ust, da bi svojemu otroku zagotovila boljšo bodočnost. A kraj tega preranega groba stojimo žalostni tudi mi vsi, ki moramo občutiti sleherni dan veliko škodo, ki nam prihaja iz dejstva, da imamo vse premalo — domačega razumnštva. Pokojnemu mladeniču bodi blag spomin!!

Spomenik — Preširnu. Lepo misel so poslali v svet venec dičnih mož sloven. vrlim županom ljubljanskim na čelu: pesniku-velikanu Preširnu naj narod slovenski postavi spomenik na javnem trgu slovenske metropole! Poplačanjem tega dolga spomina velikega genija slovenskega naj narod slovenski vredno završi to stoletje! Tako nas pozivlja proglas, ki ga priobčujemo danes na drugem mestu. Častna predsednika odboru za nabiranje darov sta pesnik-prvaka: Simon Gregorčič in Josip Stritar; predsednik je župan Ivan Hribar, podpredsednika dr. Ivan Tavčar in profesor Rajko Perušek, tajnik dr. Josip Kušar, njega namestnik dr. Makso Pire, blagajnik dr. Josip Starč, pristav e. k. finančne prokurature v Ljubljani, njega namestnik Andrej Senekovič, e. k. gimnazijski ravnatelj. Poleg teh je v odboru veliko število mož od vseh strani domovine slovenske, iz vseh stanov, največ pa književnikov.

Brzjavni promet z Barbados. — C. kr. pošto in brzjavno ravnateljstvo nam javlja: Vladno nadzorstvo brzjavk, namenjenih v Barbados, se je preklicalo.

Muhe g. župnika Juree. Iz Rojana nam pišejo: Naš gospod župnik je čuden mož: kadar meni, da bode svojim nastopanjem imponiral najbolj, takrat se — smeši najbolj. To smo opazovali in konstatovali že opetovanokrat in tako se je zgodilo predminolo nedeljo dne 1. maja. Gospod župnik je stal pred cerkvijo. Mimo je prišel — po shodu društva »Edinost« v Barkovljah — neki Rojančan. Kakor je že tako tradicija med našim slovenskim ljudstvom, da spoštuje svoje dušne pa-

stirje, tako je tudi dotičnik snel klobuk, ko je zazel gospoda župnika. G. župnik pa ni odzdravil. Ko je naš Rojančan prišel bliže, je pozdravil še jedenkrat. To pot je odzdravil gosp. župnik. Naš Rojančan je šel mirno dalje svojo pot. V tem hipu je prišla g. župniku v glavo jedna poznanih muh njegovih. Zatekel se je za našim Rojančanom in — prišedši tikom poslednjega — je zarežal na istega, zakaj da ga ni pozdravil?! Rojančan je zavrnil gospoda župnika povsem umestno: »Mar hočete, da vas bodem pozdravljal trikrat?! Jaz sem storil svojo dolžnost! Sedaj pa je povedal g. Jurec, kaj da prav za prav mu ni bilo prav. Vzel je namreč klobuk z glave — kakor je navada o pozdravljanju — in priklanjaje se malone doli do kolen, je poučil Rojančana: Vidite, tako se pozdravlja!

Ali niso to — muhe?!

Novi „pokori“, naloženi Rojančanom. Minoli petek je veleč. gosp. župnik Jurec naložil dve novi »pokori« svojim ovčicam.

Prva bi bila ta, da ženske ne smejo imeti na sebi evetlie; druga pa: da morajo moliti za one, ki pišejo v »Edinost« o njem, o gospodu župniku Jurecu.

Le jedno opazko. Ako priporočamo koga v molitev, je gotovo to plemenito delo. Toda res pa je tudi to, da tako priporočilo velja, ako prihaja iz do-brega srea in ljubezni! Da bi gosp. Jurec res tako ljubil naš list?! Kakor bi se sicer čutili srečne na toplih žarkih te ljubezni, vendar ne moremu verjeti. Ne moremo verjeti, da bi gosp. Jurec ljubil one, katere — sovraži!

Iz Ljubljane nam pišejo: Ko bi šlo vse po volji naših ljubljanskih Nemcev in nemškutarjev, imeti bi morala posadka teh Germanov v svojih rokah pol obč. sveta, pol deželnega šolskega sveta — tega ima skoraj tako že — in pol dežel. odbora in zbora. A, dobro in sreča je, da temu ni tako in da slovenske dežele kranjske, te narodne trdnjave, nikdar več ne dobe v svoje roke ti pangermanski piekelhaubarji! Pa — Slovenci moramo stati na straži!... Ali — zaradi te oslabelosti svoje se kranjski Nemci kar pené od jeze! — Slovenska sloga jih je uničila še bolj, nego so bili prej. In tudi baron Hein jim ne pomore do zmage in sreče. Kranjsko nemštvo bije smrtni boj, zato tako divja in bije okolu sebe. — Naj le bije!

Pohajkovaalec.

Pevsko društvo „Adrijan“ v Barkovljah bode imelo v nedeljo dne 15. t. m. ob 5. uri popoldne redni občni zbor v prostorih »Narodnega doma«. Vspored: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Posamezni predlogi in nasveti. 5. Volitev novega odbora. — Ob enem naznanja, da priredi v nedeljo dne 12. junija t. l. svojo vrtno veselico. Program priobčimo pravočasno. Toliko na znanje drugim sl. društvom, da bodo vedela pravočasno določiti dneve svojim veseliceam.

Sločni koncert pevskega društva „Kolo“ je izpal častno za to mlado društvo. Natančneje poročilo nam je obljubljeno.

Prošnja do e. kr. poštne ravnateljstva. — Pišejo nam: V okrožje e. kr. pošte na Proseku spada razven drugih vasi Kontovelj. Vsa pisma in druge pošiljatve raznaša pismonoša po Proseku isti dan, ko se prišle s pošto. Da se to ne godi tudi za druge vasi, ni čudo, kajti nekatere so precej oddaljene od Proseka in ni še določil, po katerih bi se morala koj dostavljati pisma in druge pošiljatve adresatom izven okrožja pošte same. Tako se dogaja, da leže pisma in drugo na poštne uradu celih 8 ali 14 dni, če ne še več. Posamičniki terpe vsled tega dostikrat občutne škode, katerih jim ne more povrniti nikdo. V tem pogledu bi se dalo pa prav lahko odpomagati glede Kontovelja. Kontovelj leži, kakor znano, tikoma Proseka, da: jedna hiša je sezidana celo po polovici v občini kontoveljski, a drugi polovici v občini proseški. Središči obeh vasi pa sta si oddaljeni le kake 4 minute. Vkljub temu se ne dostavljajo Kontoveljčanom pisma in druge pošiljatve redno vsaki dan, marveč smejo biti zadovoljni, če se to godi vsako nedeljo. Dotičnemu pismonoši pa morajo plačevati, če jim je prinesel na dom pismo ali dopisnico, po 2 nvč. oziroma 1 nvč. Zgodilo se je že, da pisma niti niso vročili, ampak so ga odnesli raje zopet na pošto, ker niso dobili te pristojbine. To je tudi vsakakor prevelika taksa.

Z ozirom na to, da je Kontovelj oddaljen od poseške pošte le par minut; da bi se lahko in brez nobenih novih stroškov vršilo redno dostavljanje pisem in drugih pošiljatve vsaki dan tudi po Kontovelju kakor po Proseku (ker bi se s tem odstranile marsikatera škoda in velike neprijetnosti), upajo Kontoveljčani z vso gotovostjo, da blagovoli vele-slavno e. kr. poštno ravnateljstvo ukreniti potrebno v tem pogledu, da ugodí s tem tej pravični želji njihovi.

Jako praktično bi bilo tudi, ako bi se napravila na Kontovelju jedna poštna škrinjica, kakor so po več drugih krajih v okolici, tako n. pr. v Barkovljah na zgornji cesti, ter da bi se razprodavale na Kontovelju tudi poštne znamke.

Polietjske vesti. Aretirani so bili: Brata čevljar Ivan in izdelovatelj vizitnic Kristijan Riesler iz Stoekholma, včeraj v Barkovljah radi pomanjkanja sredstev;

36-letni kočijaž Angelj T. ob 1. po noči, ker je bil pijan na svojem vozu;

radi istega prestopka v ulici Giulia danes jutraj ob 4. uri 36-letni kočijaž Almerigo C. iz Trsta.

Koledar:

Danes v ponedeljek 9. maja: Gregor Naz. škof, in muč. Jutri v torek 10. maja: Antonin škof; Izidor spoz.

Solnčni:		Lunini:	
Izhod ob 4. uri 16 min.		Izhod ob 11. uri 9 min.	
Zahod „ 7. „ 36 „		Zahod „ 5. „ 9 „	

Ta je 20. teden. Danes je 128. dan tega leta, imamo toraj še 237 dni.

Različne vesti.

Revolucija lačnih želodcev. V Milanu in v Prato je počila revolucija. To je žalostna vest iz Italije. V Prato (pri Florenci) je množica razdejala carinarske urade. Na javni tehtnici so oropali ves denar in zažgali poslopje. Potem so udri v palačo Aldobandini in so zažgali vse magazine, pobravši ves denar in preobrnivši in spraznivši žaklje moke in žita. Prihitela je kompanija vojakov, ki pa ni mogla ničesar opraviti proti izgrednikom. Množica je plenila na raznih krajih mesta. Vojakom so kričali izgredniki: vržite proč patrone! Množica je hotela zažgati tudi gazometer, toda vojaštvo je preprečilo to grozno nakano. Grozni prizori so se godili v mlinu Fineschi. Množica je udrla vrata in je hotela zapaliti vsa poslopja. Oplenili se seveda ves mlin.

Nekaj oseb je ostalo mrtvih, mnogo je ranjenih. Šole in javna poslopja so zaprli.

Veliko huje stvari so se godile v Milanu. Tam je bilo že v soboto ves dan jako sumno gibanje. Ljudstvo se je zbiralo po ulicah v vedno večji meri, tako, da je bil zaustavljen promet tramwaya. Razdejanih je bilo nekoliko voz tramwaya. Javna poslopja so se zapirala. Na nekaterih mestih je ljudstvo zgradilo barikade, da bi oviralo konjico. Isti izgredniki so udri v neko palačo, so oropali isto vsega pohištva, katero so odnesli za sestavljanje barikad. Prihitelo je vojaštvo in je streljalo na množico. O tem je bil jeden ubit in mnogo ranjenih. V ulici Otofiei so s streh metali kamenje na vojake. V odgovor so vojaki streljali, ubivši dva izgrednika in ranivši mnogo njih. Sploh je bilo na vseh koncih in krajih spopadov med množico in vojniki, ki so bili nastavljeni na vseh važnejših točkah mesta.

Vsi delavci so stopili v štrajk. Zaprtih je seveda mnogo; med istimi tudi več urednikov lista »Italia del popolo«. V neki hiši se je dogodil grozen čin: zbesneli ljudje so zažgali postelj, na kateri je ležala bolna žena!

Takih več ali manj žalostnih vesti je došlo v Rim od vseh krajev Italije. Vlada je ukrenila najrazsežnejše odredbe, da se preprečijo nadaljnji izgredi. Prepovedano je odpošiljati tajne brzjavke. Slavnosti, namerovane na dvoru, so odpovedane. Sploh vlada velika potrtost v merodajnih krogih, kajti zastoj bi bilo zatiskati si oči pred dejstvom, da bi se iz žalostnih socijalnih in ekonomičnih odnosov mogla izeiniti nevarnost tudi za — dinastijo. Dvojen je torej razlog, ki obrača pozornost vsega sveta na sedanje dogodke v Italiji: ti dogodki so v prvo znak vseobče gospodarske krize, v drugo pa so gotovo dobro došla prilika onim življenj v Italiji — in teh je več, nego se misli navadno —

ki vidijo pred seboj le jeden cilj: da bi preobrnilo ves sedanji red, ne izvzemši obliko vladanja!

Danes so prišli še nastopna poročila:

Milan 8. Tukajšnji izgredi so bili grozni. Z streh se je kar usovalo kamenje na vojsake. Na kolodvoru so snemali kolesa z vozov in so razdevali kole brzjava. Pozvali so veliko vojaštva na pomoč. Proglasilo se je obsedno stanje. General Bava-Becaris ima polnomočje. Včeraj so vojski podirali barikade. Po mestu je bila grobna tišina. Duhovi so bili pod utisom strašnih dogodkov. Število ubitih in ranjenih je veliko. Družba rdečega križa je organizovala svojo službo. Gruče oboroženih kmetov so hotele v mesto, toda vojaštvo jih je zavrnilo. Govori se, da so uporniki zaustavili vlak, o katerem so menili, da vozi vojaštvo. Železne ceste so poškodovane na mnogih krajih. Oblasti so razpustile vsa socijalistiška in republikanska društva. Zvečer so se ponovili izgredi.

Milan 9. Sedaj je mesto mirno. Vsled proglašanja obsednega stanja je prevzel vojni poveljnik funkcije izrednega kraljevega komisarja. Nocoj in jutri zjutraj pride mnogo vojaštva v pomnoženje.

Milan 9. Ker tiskarji štrajkajo, se je mogel šele po noči prilepiti proglas o obsednem stanju. Noč je minula brez posebnih dogodkov. Le pri Porta Venezia in Porta Vittoria, kjer so požgali več tramvajskih voz, je došlo do sporov. Velik del mesta je bil v temi, ker se je pokvarila električna naprava. Kolodvor je močno zaseden.

Rim 9. Iz Monza javljajo; Včeraj so bili tukaj izgredi, ker je množica hotela preprečiti odhod v službo poklicanih rezervistov. Morali so vmes poseči vojski. Uporniki so imeli tri mrtve in petnajst ranjenih. Ranjen je bil tudi jeden častnik.

Rim 9. Povsodi vlada mir. Ustaja v Milanu je udušena.

Rim 9. Izvzemši Milan, Florenco in Fermo vlada mir po vsej Italiji. Rezervisti tečnja 1873. prihajajo redno pod zastavo. Med ubitimi je tudi jeden stotnik konjice. Ob uhodih v mesto Milan stoje vojski, da zavračajo kmeto iz okolice. Mnogi tujei zapuščajo mesto. Načelniki postaj Chiasso-Milan ne izdajajo voznih kart in ne morejo jamčiti, da se bode mogel vršiti jutri promet.

Zadnje vesti.

London 9. Reuterjeva pisarna javlja iz Hongkonga: Španski admiral je izjavil generalnemu guvernerju, da vspen odpor od njegove strani je nemogoč. V interesu človečanstva se hoče udati raje, da si je pripravljen umreti. Comonodore Dewey predlaga, naj španske oblasti poslujejo dalje, do zaključka vojne, toda pod ameriško zastavo.

New-York 8. Pri Monte Christi (na S. Dominico) je čuti strašno kanonado. Sodi se, da je začela bitka med ameriškim in španskim brodom. Kanonada je začela ob 9. uri zjutraj.

Dunaj 8. Neki nepoznanec je splezal po noči vrh stolpa votivne cerkve — kakih 100 metrov visoko — je ruzobesil tam gori črno-rumeno zastavo.

Heb 8. Vsled naraščanja cene vsem živilom, je vnovič nastal velik štrajk med delavci.

Dunaj 8. Minister za vnane stvari, grof Goluhovski, predloži delegacijam že v četrtek svoj ekspozé. Letošnje poročilo govori baje največ o krečanskem vprašanju in vojni med Španijo in Ameriko.

Dunaj 8. Češkemu poslanecu Karolu Adamku in Venečslavu Jandi, očetu državnega poslanca Jande, je podelilo Njegovo Veličanstvo red železne krone III. vrste.

Dunajska borza 6. maja 1898.

	predčera	danes
Državni dolg v papirju	102.05	102.10
„ „ v srebru	101.75	101.80
Avstrijska renta v zlatu	121.15	121.15
„ „ v kronah	101.90	101.90
Kreditne akcije	357.75	358.25
London 10 Lsr	120.80	120.85
Napoleoni	9.55	9.55
20 mark	11.77	11.77
100 ital. lir	44.50	44.45

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za maj-juni 14.70—14.75. Pšenica za september 10.76 do 10.78. Oves za spomlad ——. Rž za september 8.22 do 8.24. Koruza za maj-juni 1898. 6.15 do 6.17.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja dobre — Prodaja 35.000 meterskih stotov. Vreme: lepo.

Hayre. Kava Santos good, average za maj 36.25 za september 36.50 frankov za 50 klg.

Hamburg. Santos good average za mesec maj 29.50 za juli — za september 30. — za december 30.25

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.

	100 K.	100 K.	100 K.
Fižol: Koks	15.50	16.50	16.50
Mandoloni	11.50	11.50	11.50
svetlorudeči	11.50	11.50	11.50
temnorudeči	13.50	14.50	14.50
kanarček	9.75	10.50	10.50
bohinjski	7.50	7.50	7.50
beli veliki	7.50	7.50	7.50
„ mali	7.50	7.50	7.50
zeleni dolgi	7.50	7.50	7.50
„ okrogli	7.50	7.50	7.50
mešani hrvatski	7.50	7.50	7.50
štajerski	7.50	7.50	7.50
Maslo fino štajersko	12.75	13.50	13.50
Ječmen, št. 10	13.50	13.75	13.75
„ „ 9	15.50	15.75	15.75
„ „ 8	5.75	6.25	6.25
Zelje, kranjsko	10.50	10.25	10.25
Repa, Krompir, štajerski	3.75	4.50	4.50
Proso, kranjsko	10.50	10.25	10.25
Leča, kranjska	60.50	62.50	62.50
Speh.	60.50	62.50	62.50
Mast.	150.50	152.50	152.50
Kava, Moeca	154.50	156.50	156.50
Ceylon Plant. fina	149.50	151.50	151.50
Portorico	105.50	107.50	107.50
Guatemala	104.50	105.50	105.50
San Domingo	93.50	94.50	94.50
Santos najfinejši	90.50	91.50	91.50
„ srednjefini	84.50	85.50	85.50
„ srednji	78.50	80.50	80.50
„ navadni	37.50	37.25	37.25
Sladkor, Centrifugal I. vrste	36.50	36.25	36.25
Centrifugal II. vrste	38.50	38.75	38.75
Concassé	38.25	38.75	38.75
v glavah	22.50	22.50	22.50
razkosani	21.50	21.50	21.50
Riž, italijanski fini	20.50	20.50	20.50
italijanski srednji	15.50	15.75	15.75
Japan, fini	14.50	15.50	15.50
Raugoon, extra	11.50	12.50	12.50
„ I.	16.50	16.50	16.50
„ II.	73.50	74.50	74.50
Petroleji ruski, v sodih	65.50	66.50	66.50
v zabojih od 29 klg.	29.50	30.50	30.50
Olje, italijansko najfinejši	40.50	40.50	40.50
italijansko srednjefino	3.50	4.50	4.50
bombažno amerik.	8.50	10.50	10.50
Malaga	80.50	82.50	82.50
Limoni mešinski	80.50	82.50	82.50
Pomaranče mešinske	13.50	14.50	14.50
Mandeljuli dalmatinski	16.25	16.50	16.50
Bari	54.50	57.50	57.50
Pinjoli	34.50	35.50	35.50
Rožlič dalmatinski	40.50	42.50	42.50
pulješki	37.50	38.50	38.50
Smokve pulješke	34.50	35.50	35.50
grške v veneli	39.50	40.50	40.50
Sultanine	—	—	—
Vamperli	—	—	—
Cibebe	—	—	—
Poleovke, srednje velikosti	—	—	—
velike	—	—	—
male	—	—	—
Slaniki v velikih sodih	—	—	—
v 1/2	—	—	—
Žveplo najfinejši	6.60	6.70	6.70
Modra galica	22.50	23.50	23.50

Tržna poročila.

Fižol je skoraj popolnoma razprodan. Samo od belega in mešanega je dobili še nekoliko vagonov na Ogerskem. **Ječmen.** Sodeč po poročilih, došlih te dni iz Ogerske, cena ječmenu se poskoči.

Slanina (Speh) in mast imata že sedaj visoke cene, vendar raste cena vsaki dan.

Kava. Cene so primeroma stalne, raje više. Posebnih spekulacij in prometa ni.

Sladkor so cene jako stalne. Bržkone se iste posivajo za 1/4 do 1/2 gld. v kratkem, ker je primanjkljaj velik, posebno za Concassé, katerega se že danes plačuje prav rado celó po 38 1/2 gld.

Riž. Cena rižu raste vedno, posebno rižu angleške vrste. Japonskega je še prav malo. Tudi letina bode letos slaba.

Olje. Amerikanskemu olju so cene stalne; za Malaga je trgovina mlačna.

Kašelj, hripavost in prsni katar

ublažuje in zdravi

„planinski zeliščni sok“
iz „Deželne lekarne pri Mariji Pomagaj“ M. Leusteka v Ljubljani.

Cena 1 steklenice 50 novč. Razpošilja se z obratno pošto najmanj 2 steklenici. II

Odda se takoj v najem

ali tudi prodaja po jako ugodnih pogojih radi smrti posestnika

hiša z vrtom,

gozdom in vso trgovinsko opravo v dobrem stanu, nasproti farni cerkvi z veliko okolico. Hiša je pripravna za vsako obrt. Več pove Karol Kovač, Startrg pri Rakeku.

Podgradska posojilnica in hranilnica,
registrovana zadruga z neomejenim poroštvo.

VABILO

na

OBCNI ZBOR

podgradske posojilnice in hranilnice,

registrovane zadruga z neomejenim poroštvo,

ki bode

v Podgradu, dne 19. maja ob 2 1/2 uri pop.

v prostorih

zadružne pisarne.

DNEVNI RED:

1. Poročilo starešinstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje letnega računa.
4. Določitev plač, nagrad, odškodnin in daril v smislu § 20. zadružnih pravil.
5. Izvolitev starešinstva, nadzorstva in razsodništva.
6. Eventuelni predlogi.

Podgrad, dne 5. maja 1898.

Starešinstvo.

OPAZKA: Ako bi ob določeni uri ne bil zastopan v smislu § 49. zadružnih pravil zakoniti broj zadružnikov, obdržaval se bode občni zbor pod istimi pogoji isti dan ob 3. uri pop., kateri sme brezpogojno sklepati.

Tužnim srcem naznanjam v svojem in v svoje žene Jelene imenu, da je najin preljubljeni in nepozabni sin

Dragotin,

učence VIII. razreda na tukajšnjem državnem gimnaziju

v minoli noči, po dolgi in mučni bolezni, previden sv. sakramenti za umirajoče, v Gospodu zaspal.

Pogreb bode jutri, v torek po 4. uri pop. od stražnice poleg postaje »Miramar« na pokopališče na Kontovelju.

Dragega pokojnika priporočam vsem v molitev in blag spomin.

V Miramaru, 9. maja 1898.

Žalujoči

Mate Rupena.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste

od sloveče originalne znamke

„Styria“ v Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.

Glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

M. U. dr. Anton Záhorsky

pomočnik na porodih

in zdravnik za ženske.

Ulica Carintia št. 8.

Ordinuje:

Od 9. do 10. zjutraj in od 2. do 4. pop.

Za uboge od 8. do 9. zjutraj.